

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 20.10.2010
COM(2010) 579 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ, КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ И ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА**

Рамка на ЕС за управление на кризи във финансовия сектор

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ, КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ И ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

Рамка на ЕС за управление на кризи във финансовия сектор

(текст от значение за ЕИП)

1. ВЪВЕДЕНИЕ

По време на финансовата криза правителствата установиха, че не може да бъде позволено банките и другите финансови институции със системно значение да фалират. Иначе казано, ако срещу дадена банка има открито производство по несъстоятелност, тя не може да продължи да осъществява основните банкови функции, а прекратяването на дейността на голяма банка вследствие на нейния фалит ще предизвика значителни загуби за цялата система. Мерките, които правителствата бяха принудени да вземат с оглед на дестабилизираните банкови институции — капиталови инжекции, освобождаване от проблемни активи, гаранции за активите и пасивите и подкрепа на ликвидността — стабилизираха успешно финансовата система. Същевременно обаче възстановяването на проблемните институции и подкрепата на кредиторите доведоха до огромни разходи за публичните финанси. Помощта, за която правителствата от ЕС поеха ангажимент, възлиза на около 30 % от БВП на ЕС, а вече използваната помощ — съответно на 13 %¹. Тези публични интервенции повлияха значително на условията на равнопоставеност в рамките на вътрешния пазар².

Всеобщо е мнението, че това не трябва да се повтаря. Както във всички други сектори, така и в банковия фалитите трябва да бъдат допускани. Средствата, с които органите трябва да разполагат, ще им позволяват да предотвратят възникването на щети за цялата система вследствие на непланиран фалит на такава институция, като няма да излагат ненужно данъкоплатците на риск от загуба и да предизвикват допълнителни загуби за икономиката. Освен по-строги правила, които да намалят вероятността от дестабилизация на банките, е необходим и надежден режим, който да възстанови пазарната дисциплина посредством опасността от фалит и да намали моралния риск, породен от негласната защита, на която се радва банковият сектор понастоящем.

Комисията е в процес на подготовка на политическа реакция на ЕС, като към днешна дата е приела две съобщения относно управлението на кризи и оздравяването на финансови институции. Първото съобщение от октомври 2009 г.³ инициира обществено допитване относно необходимите промени за постигане на ефективно управление на кризи и оздравяване или ликвидация на дадена неплатежоспособна трансгранична банка. Резултатите от това допитване бяха представени в рамките на

¹ По данни на службите на Комисията и информация, предоставена от държавите-членки в рамките на Икономическия и финансов комитет, към декември 2009 г.

² Ето защо Европейската комисия постави изисквания за евентуално споделяне на финансовата тежест и мерки за ограничаване на подобни нарушения на конкуренцията в съответствие с разпоредбите на Договора за ЕС.

³ COM(2009) 561.

конференция относно управлението на кризи, организирана от Комисията през март 2010 г.⁴ През пролетта на 2010 г. Комисията учреди група от експерти в областта на законодателството относно несъстоятелността, която ще оказва сътрудничество в процеса на подготовка. В публикуваното през май 2010 г. второ съобщение⁵ бяха проучени възможностите за финансиране на оздравяването на проблемни банки, които ще сведат до минимум моралния риск и ще спестят обществените средства⁶. Важни препоръки относно трансграничното управление на кризи в банковия сектор бяха отправени и в доклад на Европейския парламент (т.нар. доклад „Ferreira“)⁷.

Комисията оказва съществен принос за дейността на Съвета за финансова стабилност (СФС) и на Г-20, като същевременно следи отблизо международните тенденции. В рамките на срещата на върха на Г-20 през юни 2010 г. в Торонто бе поет ангажимент за разработване и прилагане на системи, предоставящи на органите правомощия и инструменти за реструктуриране или спиране на дейността на всички видове финансови институции в затруднение, като съответните разходи няма да бъдат поети в крайна сметка от данъкоплатците. Г-20 призова също СФС да обсъди и подготви конкретни препоръки за политически действия, свързани с разглеждане и решаване на проблемите относно финансовите институции със системно значение, преди срещата на върха в Сеул през ноември 2010 г.⁸ С проведената в САЩ реформа (т.нар. „Dodd-Frank reform“)⁹ бе създадена правна рамка, която позволява оздравяването на институциите със системно значение на групово ниво.

В настоящото съобщение се определят политическите насоки, които Комисията възнамерява да следва въз основа на положените до момента усилия в областта на управлението на кризи и оздравяването. Комисията ще продължи процеса на подготовка в тази област с цел през пролетта на 2011 г. да бъде представено законодателно предложение. Това предложение ще бъде придружено от оценка на въздействието и ще допълни усилията на Комисията за прилагане на основните реформи на Г-20 в областта на финансовото законодателство. През декември 2010 г. ще бъде иницирано обществено допитване относно техническите подробности на планираната законодателна рамка. В раздел 6 от съобщението се посочват бъдещите усилия за реформиране на законодателството, уреждащо несъстоятелността, и оздравяването на трансгранични групи.

2. ОБХВАТ И ЦЕЛИ

Посочената в настоящото съобщение рамка ще се прилага спрямо всички кредитни институции и някои инвестиционни дружества¹⁰, независимо дали тяхната дейност е

⁴ Информацията за тази конференция, включително презентации и документация, е публикувана на уебсайта на Комисията: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm#conference COM(2010) 254.

⁵ Текстове на посочените две съобщения на Комисията се намират на: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm.

⁶ Европейски парламент, А7-0000/2010, Комисия по икономически и парични въпроси, докладчик: Elisa Ferreira.

⁷ Изложените в този документ идеи следват препоръките, подготвени от СФС.

⁸ Реформата на Уолстрийт и Законът за защита на потребителите (,).

⁹ С тази политика Комисията цели да бъде обхваната тази категория инвестиционни дружества, чийто фалит би могъл да дестабилизира цялата система, и обмисля вариантите за нейното определяне.

трансгранична или местна. Комисията все пак ще продължи да проучва оздравяването и на други финансови институции и ще докладва преди края на 2011 г. Анализите ще се съсредоточат конкретно върху въпроса евентуално какви правила за управление на кризи и оздравяване ще са необходими и целесъобразни за другите финансови институции, в т.ч. застрахователни дружества, инвестиционни фондове и централни контрагенти.

Тази европейска рамка следва на първо място да позволи на институциите в затруднение — независимо от техния тип и размер, и по-специално на институциите със системно значение, да фалират без риск за финансовата стабилност и разходи за данъкоплатците. За постигането на тази цел в банковия сектор Комисията разработва рамка за предотвратяване, управление на кризи и оздравяване, базирана на следните принципи:

- **Превантивните и подготвителни мерки имат приоритет:** широкообхватното планиране и превантивните мерки биха подпомогнали органите и дружествата при подготовката на процеса на оздравяване и биха допълнили другите реформи, целящи намаляване на рисковете във финансовата система;
- **Надеждни инструменти за оздравяване,** с които се гарантира, че органите могат да оздравят институциите при минимален риск от верижна дестабилизация и осигурена непрекъснатост при предоставянето на основните финансови услуги, включително постоянен достъп на вложителите до гарантираните влогове;
- **Възможност за провеждане на бързи и решителни действия** чрез осигуряване на добре формулирани правомощия и процедури и премахване на правната несигурност относно момента и вида на интервенцията от страна на органите;
- **Намаляване на моралния риск** чрез осигуряване на подходящото разпределение на загубите между акционерите и кредиторите и предпазване на обществените средства. Минималното изискване за тази цел е разходите по оздравяването да се поемат от акционерите и по целесъобразност от кредиторите на съответната институция в зависимост от техния ранг, а при необходимост и от целия банков сектор;
- **Улесняване на плавното оздравяване на трансгранични групи,** за да се избегнат значителните смущения на вътрешния пазар и да се гарантира справедливо поделение на разходите и поддържане на основните банкови услуги;
- **Осигуряване на правна сигурност,** подходящи гаранции за трети лица и ограничаване на вмешателството в правото на собственост до степента, която е необходима и оправдана в името на обществения интерес. С рамката се цели на кредиторите да бъде осигурено такова третиране, каквото те биха получили в случай на спиране на дейността на банката;¹¹
- **Ограничаване на нарушенията на конкуренцията** вследствие на интервенциите, които на европейско равнище нарушават условията на равнопоставеност в рамките на финансовия сектор. За тази цел държавната помощ, предоставена съгласно правната рамка за оздравяване на финансови институции, трябва да бъде съвместима с правилата на Договора и с вътрешния пазар.

¹¹ Т.е. нито един кредитор няма да бъде по-добре или по-зле третиран отколкото при евентуалното прекратяване на дейността на банката.

Основаната на тези принципи рамка за управление на кризи следва да гарантира, че банките, които изпитват затруднения, ще напуснат пазара, без да се застрашава финансовата стабилност. В случай на бъдеща криза тази рамка може да представлява единствената реалистична алтернатива за повторно оздравяване на финансовите институции.

3. ОСНОВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА РАМКАТА

Подготвената от Комисията рамка за управление на кризи обхваща три вида мерки: превантивни и подготвителни мерки; ранна интервенция от страна на надзорните органи; както и инструменти и правомощия за оздравяване. Докато някои от тези инструменти вече съществуват в рамките на националните режими, други все още не са познати в редица държави-членки. Ето защо е необходимо да се осигури плавен преход от действащите национални разпоредби към бъдещата рамка. Ранната интервенция и механизмите за оздравяване ще предоставят на органите широк спектър от възможности, като мерките, прилагани в отделните случаи, ще се задействат автоматично при изпълнение на определени критерии и не са предварително установени в рамката.

3.1. Органи, отговорни за управлението на кризи

Правомощията в областта на ранната интервенция ще продължат да се упражняват от органите за пруденциален надзор съгласно Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ)¹².

Новата рамка за управление на кризи ще изисква от всяка държава-членка да определи органа, който ще упражнява оздравителните правомощия. Тези органи следва да са по-скоро административни, а не съдебни, като към настоящия момент не се счита за необходимо да бъде уточнено допълнително кой национален орган ще действа като оздравителен орган. Това ще позволи на държавите-членки да запазят съществуващите национални разпоредби, съгласно които съответно Министерството на финансите, Централната банка или Схемата за гарантиране на влоговете може да бъде отговорно/отговорна за оздравяването. Комисията обаче отбелязва, че в редица юрисдикции оздравителните органи са целесъобразно отделени от надзорните органи, и счита, че това е важен фактор за минимизиране на риска от регулаторна толерантност („forbearance“).

3.2. Превантивни и подготвителни мерки

Комисията разглежда редица мерки, целящи увеличаване на вероятността от ранно установяване и решаване на възникващите проблеми, както и подобряване на готовността на дружествата и органите за ефективно справяне със сериозни затруднения.

По-строг надзор

Неотдавнашната криза бе предшествана и подсилена от слабата ефективност на надзора. Поради това Комисията възнамерява да оптимизира надзорния режим в рамките на ДКИ и да наложи изготвянето на ежегодна надзорна програма за всяка

¹² Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО.

поднадзорна институция въз основа на оценка на риска; по-често и по-систематично използване на надзорните проверки на място; по-устойчиви стандарти и по-обстойни и перспективни надзорни оценки.

Прехвърляемост на активи

Комисията обмисля мерки, чрез които ще бъдат конкретизирани обстоятелствата и условията, при които институциите, регулирани съгласно ДКИ, могат да прехвърлят своите активи в рамките на групата, включително когато субектите от групата изпитват ликвидни затруднения¹³. Целта би била установяване на правна рамка за управление на вътрешногруповата ликвидност, съдържаща съответните гаранции за запазване на финансовата стабилност в държавите-членки, в които са установени прехвърлящите дружества, и за защита на правата на акционерите и кредиторите.

Планове за възстановяване и оздравяване

Разработването на планове за възстановяване и оздравяване, които са ключов елемент от плановия процес относно неплатежоспособността на големи институции, се осъществява на международно ниво, като широко застъпено е мнението, че тези планове представляват съществен фактор за ефективността на режима за управление на кризи. Участвайки в този работен процес, Комисията ще се стреми към постигане на последователност със съществуващите тенденции на международно равнище.

Всички обхванати от режима кредитни институции и инвестиционни дружества ще трябва да подготвят и актуализират планове за възстановяване, включващи мерките, които при различните сценарии институцията или групата би предприела за справяне с ликвидни проблеми, набиране на капитал или намаляване на риска. Очаква се плановете да са подробни и реалистични, като в тях не трябва да се допуска финансирането чрез публични средства. Изискването за изготвяне на план за възстановяване следва обаче да се прилага пропорционално при отчитане на мащаба на дружеството, естеството на неговите финансови източници и размера на финансирането, на което то реално може да разчита, от страна на групата или сектора. Институциите ще трябва да предоставят плановете на надзорните органи, които ще оценяват тяхната пълнота и вероятността за възстановяване на жизнеспособността на институцията.

С изискването за изготвяне на актуални планове за оздравяване, което ще важи за всички обхванати от режима кредитни институции и инвестиционни дружества, се цели осигуряването на планов процес, който ще позволи дейността на банката или дружеството да бъде прехвърлена или постепенно спряна в случай на фалит. Тези планове се изготвят от оздравителните и надзорните органи в тясно сътрудничество с дружествата, които ще трябва да предоставят необходимата информация¹⁴. За изготвянето на планове за оздравяване например са необходими подробни данни за структурата на групата, вътрешногруповите гаранции и рамкови споразумения, договорите и партньорите, дълговите задължения, споразуменията за попечителски услуги, а също и оперативни данни за информационните системи и човешките ресурси.

¹³ Трябва да се обърне внимание на третирането на подобни трансфери съгласно приложимия данъчен режим. Счетоводното третиране вероятно също ще се нуждае от отделно разглеждане.

¹⁴ По отношение оповестяването на поверителна информация от страна на надзорните и другите органи се прилагат стандартните ограничения.

Плановете за възстановяване и оздравяване ще трябва да се изготвят на ниво отделно дружество и група и ще се договарят съвместно в рамките на оздравителните колегии¹⁵.

Превантивни правомощия

В допълнение към мерките относно плановия процес при оздравяване Комисията счита, че органите следва да разполагат и с ясни превантивни правомощия, които да се прилагат, когато оздравителните органи считат, че в рамките на приложимия режим съществуват пречки по отношение на оздравяването на институцията или групата. По този начин, след като се допитат до оздравителните органи, надзорните органи¹⁶ ще могат да наложат на институциите да вземат мерки (в т.ч. промяна на дейността и на корпоративната структура), гарантиращи целесъобразността на оздравяването в рамките на приложимия режим. Към разглежданите превантивни правомощия спадат изискванията за ограничаване или изменение на експозиции; за разширяване на отчетността; за ограничаване или забрана на определени дейности; или преминаване към определена групова структура (включително регистрирането на специфични операции от юридически лица). Правомощията, с които се налагат промени на правната структура и стопанската организация, предоставят възможност за прекомерно вмешателство и поради това е необходима подходяща система за насрещни проверки. Чрез нея дружествата биха могли да получат правото да оспорват изискванията за реструктуриране, налагани от надзорния или оздравителния орган.

3.3. Критерии за задействие

Критериите, при изпълнението на които се задейства ранната интервенция и оздравяването, трябва да гарантират, че съответните органи са в състояние да предприемат своевременни мерки, и следва да бъдат достатъчно ясни и прозрачни, за да бъде сведена до минимум несигурността, която надзорните органи, дружествата и пазарните контрагенти биха могли да изпитват по отношение на това дали условията за интервенция са изпълнени.

Критерии за задействие на ранната интервенция

ДКИ понастоящем предоставя на надзорните органи правомощия за ранна интервенция, позволяващи налагането на мерки спрямо тези банки, които не спазват разпоредбите на въпросната директива¹⁷. За да се осигури възможност за интервенция на надзорните органи, позволяваща решаване на възникналия проблем на достатъчно ранен етап, обстоятелствата, при които надзорните органи могат да налагат подобни мерки, биха могли да се разширят и да обхванат случаите, при които съществува *вероятност* дадена банка или инвестиционно дружество да не спазва разпоредбите на ДКИ. Тъй като разпоредбите на ДКИ са широкообхватни, нарушаването или вероятното нарушаване на някоя от тях не означава непременно, че въпросната институция е изправена пред толкова сериозни затруднения, които ако не бъдат преодолени, ще доведат до влошаване на нейното състояние и евентуален фалит.

¹⁵ Вж. раздел 4.1.

¹⁶ Надзорният орган, извършващ надзор на консолидирана основа по смисъла на Директива 2006/48/ЕО, ще бъде отговорен за определяне на промените, необходими на ниво група.

¹⁷ Член 136 от Директива 2006/48/ЕО. Съгласно член 37 от Директива 2006/49/ЕО тези правомощия се прилагат и спрямо инвестиционните дружества.

Мерките за ранна интервенция, които биха могли да бъдат предвидени съгласно ДКИ, дават възможност за различна степен на вмешателство и от надзорните органи се очаква да ги подбират по начин, който е целесъобразен и пропорционален на естеството и сериозността на съответното нарушение.

Критерии за задействане на оздравяването

С оглед на финансовата стабилност праговете условия за използване на инструменти и правомощия за оздравяване трябва да гарантират, че оздравителните органи са в състояние да вземат мерки преди „балансовата“ несъстоятелност на банката¹⁸. Със забавянето на интервенцията до настъпването на банковата несъстоятелност би се стеснил кръгът от ефективни варианти за оздравяване или би нараснал размерът на средствата, които биха били необходими в подкрепа на този вариант. Все пак, тъй като тези инструменти могат да доведат до значително вмешателство в правото на собственост на акционерите и кредиторите, с критериите за задействане на оздравяването трябва също да бъде гарантирано, че самото оздравяване няма да започне преди изчерпването на всички реалистични варианти за възстановяване и че интервенцията е в името на обществения интерес.

Комисията разглежда широк спектър от критерии, с помощта на които да бъде установено дали съответната институция е сериозно дестабилизирана и без реалистични перспективи за възстановяване в срок, целесъобразен предвид рисковете за финансовата стабилност, породени вследствие на дестабилизацията и вероятния фалит на институцията. Към евентуалните прагови условия, целящи осигуряване на платежоспособността и ликвидността на институцията, спада извършваната от надзорните органи оценка дали институцията е претърпяла или съществува вероятност да претърпи загуби, които ще намалят нейния регулаторен капитал; дали съществува вероятност нейните активи да станат по-малко от нейните пасиви; дали съществува вероятност в рамките на обичайната си дейност тя да не може да покрие задълженията си; или, по общо казано, дали тя разполага с необходимите средства за провеждане на дейността си. Към качествените критерии спада извършваната от надзорните органи оценка дали институцията не спазва или съществува вероятност да не спази условията на своя лиценз за осъществяване на банкова или инвестиционна дейност. Очевидно тези критерии се припокриват до известна степен и Комисията ще проучи допълнително условията за постигане на най-доброто равновесие между гъвкавост и обективност.

Освен посочените по-горе качествени и количествени критерии Комисията предлага включването на допълнително условие, според което оздравяването трябва да бъде в името на обществения интерес. Това условие ще бъде изпълнено, ако например при ликвидация на институцията в рамките на стандартното производство по несъстоятелност не може да се гарантира стабилността на финансовата система или непрекъснатостта при предоставяне на основни финансови услуги. Ако не е изпълнено условието по отношение на обществения интерес, дейността на институцията следва да бъде прекратена при достигане на съответния праг в рамките на производството по несъстоятелност.

¹⁸ Като цяло балансовата несъстоятелност представлява праг за целите на стандартното производство по несъстоятелност.

Дори и критериите за задействане на ранната интервенция и на оздравяването да бъдат хармонизирани, остава рискът органите да забавят своята интервенция или дори да не установят своевременно изпълнението на тези критерии. Този риск може да бъде минимизиран чрез разработване на общи индикатори и съгласувана методика, с които ще се предоставят допълнителни насоки относно момента на интервенция. Взаимният контрол в рамките на колегиумите също би спомогнал за намаляване на рисковете, свързани с пропуски при установяването и решаването на възникващите проблеми.

3.4. Ранна интервенция

В настоящия раздел са описани обсъжданите мерки за ранно решаване на възникващите проблеми на ниво отделно дружество и група, за предотвратяване на допълнителното влошаване на тяхното състояние и за гарантиране на възстановяването.

Надзорни правомощия

Надзорните правомощия за ранна интервенция ще бъдат разширени и уточнени. Към новите мерки, с които ще разполагат надзорните органи, биха могли да се включат ясни правомощия за забрана на изплащането на дивиденди и по възможност на купони по хибридните инструменти, признати като регулаторен капитал; за изискване на смяна на управители или директори; или за изискване към банките да се оттеглят от операции или дейности, които създават прекомерен риск за тяхната финансова стабилност. Както бе посочено по-горе, тези правомощия ще бъдат приложими при нарушаване или вероятност за нарушаване на разпоредбите на ДКИ и следователно се отличават от превантивните правомощия, разгледани в предходния раздел.

Прилагане на плановете за възстановяване

За да се гарантира, че институциите ще вземат своевременни мерки за ранно решаване на проблемите, попадащите в обхвата на настоящата рамка банки и инвестиционни дружества следва да спазват ново задължение, налагано по усмотрение на надзорните органи, за представяне на план, който съдържа мерките, които те възнамеряват да предприемат за оздравяване на институцията в случай на финансова дестабилизация. Това задължение би било приложимо, когато дадена институция не изпълнява изискванията за платежоспособност на ДКИ или всяко друго бъдещо изискване по отношение на ликвидността. Очаква се, че в повечето случаи този план ще се основа на и прилага извънредните мерки, вече установени в плана за възстановяване на дружеството.

Временно управление

В допълнение към разширените надзорни правомощия съгласно ДКИ на надзорните органи може да бъде предоставено правото да назначават временен управител, който за ограничен период от време — до една година, ще поеме управлението или ще сътрудничи на съществуващите управителни органи на дадена институция, която не изпълнява изискванията на ДКИ и не е предоставила посочения в предходния параграф надежден план или не съумява да приложи този план на практика. Временният управител ще изпълнява всички управленски правомощия, но неговото основно задължение ще бъде да стабилизира отново институцията. Правата на акционерите няма да бъдат засегнати по друг начин и за всяко предприето от временния управител действие ще е необходимо одобрението на акционерите, ако такова е необходимо за извършването на подобно действие от страна на управителните органи. Решението за

назначаване на временен управител не е свързано с предоставянето на държавни гаранции и надзорните органи не поемат отговорност за действията на временния управител. Определянето на обхвата на отговорностите на временния управител изисква по-задълбочен анализ.

3.5. Оздравяване

Общото правило следва да гласи, че неплатежоспособните кредитни институции следва да бъдат ликвидирани в рамките на стандартното производство по несъстоятелност. За разлика от другите сектори на икономиката масовата практика във финансовия сектор обаче показва, че стандартното производство по несъстоятелност не се прилага спрямо неплатежоспособните финансови институции, особено спрямо тези със системно значение. Комисията ще проучи какви реформи на законодателството относно банковата несъстоятелност са необходими, за да може на един по-късен етап неплатежоспособните банки да бъдат ликвидирани, както е посочено в раздел 5, с оглед постигане на окончателната цел — ликвидацията да може да бъде осъществена на практика.

Все пак ликвидирането на банка или инвестиционно дружество в рамките на стандартно производство по несъстоятелност няма да е винаги възможно. В някои случаи общественият интерес ще изисква постепенно спиране на дейността чрез оздравяване с оглед на запазване на финансовата стабилност: с това се цели минимизиране на верижната дестабилизация, осигуряване на непрекъснатост на централните функции на икономиката, максимизиране на стойността на оставащите активи и улесняване на тяхното влягане в доходноосни дейности в частния сектор¹⁹.

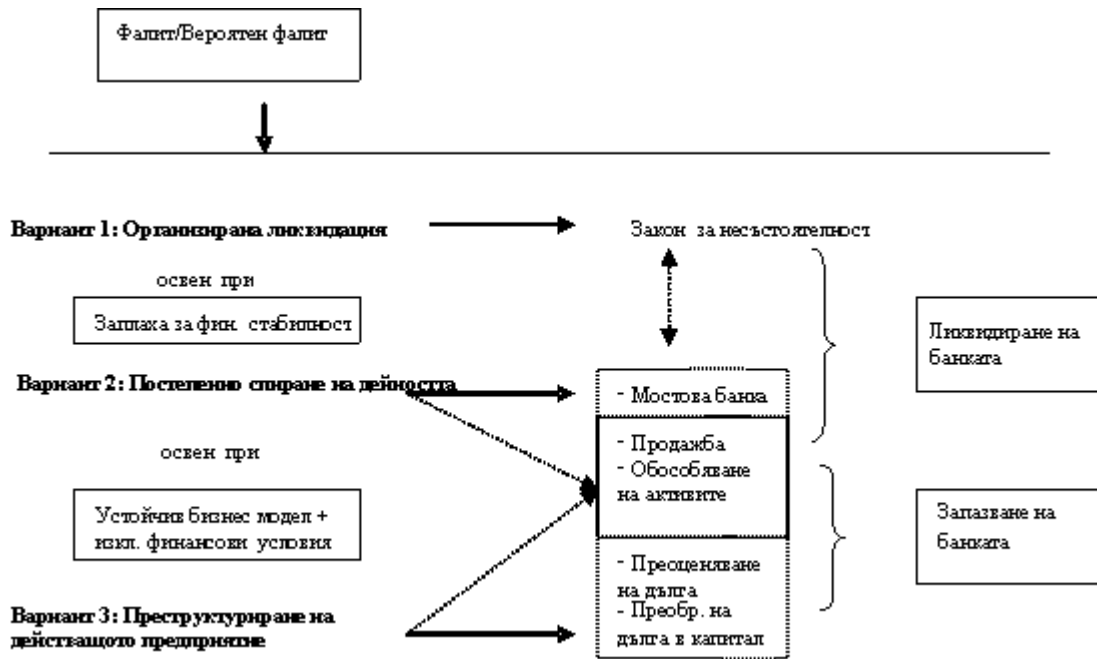
Опитите за продължаване на дейността на предприятието, например чрез правомощия за преоценяване на дълга или за преобразуването му в собствен капитал²⁰, следва да бъдат крайна мярка, която се прилага само в надлежно обосновани случаи. Това би спомогнало за подобряване на пазарната дисциплина.

Комисията счита, че рамката за оздравяване на финансови институции и превантивните правомощия, целящи опростяването на правната и стопанската структура на предприятията, които в противен случай нямаше да подлежат на оздравяване, ще гарантират, че оздравителните органи ще могат да се справят с фалита на всяка една от институциите, обхванати от рамката, независимо от нейния мащаб и взаимосвързаност, без да се застрашава финансовата стабилност.

¹⁹ Както при организираната ликвидация, така и при постепенното спиране на дейността дружеството или част от него в крайна сметка прекратява своето съществуване. Ето защо то се третира като вече недействащо предприятие.

²⁰ Вж. раздел 3.6.

Оздравяване и несъстоятелност

Рамката за оздравяване на финансови институции следва да се състои от инструменти за оздравяване, обхващащи правомощия за оздравяване. В рамката ще бъдат установени инструментите и правомощията, а също и праговите условия, които трябва да са изпълнени за тяхното прилагане или упражняване.

Към **инструментите за оздравяване** спадат механизъм за продажба, който ще позволи на органите да инициират продажбата на кредитна институция или на част от нея на един или повече купувачи без съгласието на акционерите²¹, мостов механизъм, който ще позволи на органите да прехвърлят цялата или част от дейността на неплатежоспособна кредитна институция (включително нейния депозитен или кредитен портфейл) към временна „мостова“ банка²², механизъм за обособяване на активите, който ще позволи на органите да прехвърлят неефективните или „токсични“ активи към отделно дружество („лоша банка“) с цел „прочистване“ на баланса на засегнатата банка; и механизъм за преоценяване на дълга, който е подробно разгледан в раздел 3.6. **Правомощията за оздравяване** представляват различните правни правомощия, упражнявани в различни комбинации от органите при прилагането на инструментите за оздравяване. Тук спадат основните правомощия за прехвърляне на акции или активи, права или задължения на неплатежоспособната банка към друг

²¹ Доколкото позволяват обстоятелствата, продажбите на дадена институция или на част от нейния бизнес следва да се осъществява по открит, прозрачен и недискриминационен начин. Така ще може по най-добрия начин да се гарантира, че е получена справедливата пазарна цена и че на приобретателя няма да бъде предоставена държавна помощ. Все пак Комисията отчита, че при определени обстоятелства продажбата трябва да бъде осъществена за много кратък срок с оглед запазване на финансовата стабилност. Макар в такива случаи да не е възможно провеждането на стандартен публичен търг, изискванията за прозрачност, откритост и недискриминация трябва да бъдат в максимална степен съблюдавани.

²² Структурата от типа мостова банка има за цел да улесни постоянния достъп до гарантираните влогове и поддържането на основните банкови дейности за ограничен период от време с цел бъдеща продажба на частния сектор при стабилизиране на пазарните условия.

субект, например финансова институция или „мостова“ банка; правомощия за отписване или обезсилване на акции или за преоценяване или преобразуване на дълга на неплатежоспособната банка; правомощия за смяна на висшия ръководен състав и правомощия за налагане на временен мораториум върху погасяването на задължения. Могат да бъдат необходими и допълнителни правомощия, включително за задължаване на другите субекти от групата да продължат предоставянето на основни услуги.

Прилагането на тези инструменти и правомощия може да наруши правата на акционерите, а често и на кредиторите. С оглед на това рамката ще включва необходимите гаранции и механизми за обезщетяване. Разглежданият от Комисията водещ принцип при обезщетяването е, че загубата на засегнатите заинтересовани лица не следва да надвишава загубата, която те биха претърпели при ликвидация на институцията в рамките на приложимия режим при несъстоятелност²³.

Освен това рамката ще съдържа гаранции за контрагентите и пазарните споразумения, които могат да бъдат засегнати от прехвърлянето на собственост, активи или задължения, а също и разпоредби във връзка със съдебния контрол, които предоставят на засегнатите страни съответните права да оспорват действията на органите и да търсят финансови компенсации. И накрая, Комисията смята, че рамката следва да включва разпоредби, предвиждащи временното прекъсване на правото на нетиране при закриване („close out netting“), ако в рамките на механизма за оздравяване органите прехвърлят съответните договори, и ще потърси експертно мнение относно аспектите на подобни разпоредби. Упражняването на това право в контекста на мерките за ранна интервенция може би също се нуждае от по-задълбочено разглеждане.

Правните средства, чрез които ще се упражняват правомощията по рамката, се предлага да бъдат по-широко формулирани. Понастоящем в държавите-членки съществуват редица модели, в т.ч. административно управление, управление на масата на несъстоятелността и просто упражняване на изпълнителни правомощия. С оглед на ефикасното сътрудничество на настоящия етап не се счита за необходимо да се налага общ модел.

Тези инструменти и правомощия трябва да се прилагат и упражняват в съответствие с разпоредбите от Договора за ЕС, и по-специално с приложимата рамка за държавните помощи.

3.6. Преоценяване на дълга

Предизвикателството, свързано с оздравяването на големи и сложни финансови институции (ГСФИ), попада в центъра на текущите международни дискусии. Отговорните политически фактори осъзнават, че при определени обстоятелства описаните по-горе инструменти за оздравяване може да не бъдат достатъчни, за да осигурят оздравяването на ГСФИ по начин, осигуряващ финансовата стабилност. При системна криза например традиционните процедури за оздравяване може да не позволят на органите да поддържат функциите на голяма търговска банка, които са от системно значение, в т.ч. нейните системи за разплащане и кредитни операции. Тази банка може да е толкова голяма, че съответните условия да не позволяват нейната продажба на други банки без това да изисква държавно финансиране или да доведе до значително неблагоприятно въздействие върху конкуренцията, а при ликвидация

²³ Понастоящем този принцип се прилага в редица юрисдикции.

нейните функции може да не бъдат поети от съществуващи или нови пазарни участници. Ето защо Комисията разглежда допълнителни механизми, с които да се позволи на институцията да продължи своята дейност, за да бъде реорганизирана или по целесъобразност някои нейни елементи да бъдат постепенно ликвидирани при минимална опасност от верижна дестабилизация.

Един от разглежданите механизми представлява преоценяване на целия собствен капитал и преобразуване на дълга на засегнатата институция в собствен капитал с цел възстановяване на нейната капиталова основа, за да може тя да продължи (временно или постоянно) своята дейност. Възникват обаче сериозни правни и политически въпроси. Тук спадат:

- дали механизмът да бъде основан на законоустановени правомощия на органите за преоценяване или преобразуване на дълга при определени условия или на изисквания за преоценяване или преобразуване на дълга, които биват задължително утвърдени при емитирането на част от дълга на финансовите институции, обхванати от рамката за управление на кризи;
- ако правомощията са законоустановени, кои класове дългови инструменти ще бъдат включени (сложни правни и политически въпроси възникват например във връзка със задълженията, произтичащи от покупко-продажби и предоставяне на услуги, дериватите, междубанковите депозити, обезпечения дълг и вътрешногруповите задължения²⁴) и въздействието, което приложното поле би имало върху ранга на дълга²⁵;
- въздействието върху разходите за финансиране, свързаният с краткосрочното финансиране или обезпечения дълг риск, необходимостта от регулиране на пасива на баланса и евентуалната нужда от промяна на ранга на някои кредитори;
- усложнения при прилагане на този механизъм по отношение на трансгранични групи, и необходимостта всяко преоценяване и преобразуване да бъде признато от чуждестранен съд, когато дългът е отчетоводен или управляван в съответствие със законите на юрисдикция извън ЕС.

Комисията отчита, че понастоящем се подготвят редица инициативи със сходни цели за по-добро преодоляване на загубите посредством преоценяване или преобразуване на дълга в собствен капитал, преди банката да преустанови дейността си. Тук спада разгледаното в консултационния документ на Базелския комитет от 19 август изискване, съгласно което всички елементи на подчинения дългов капитал следва да могат да се преобразуват в собствен капитал при публична интервенция или липса на жизнеспособност. Комисията ще проведе допълнителни консултации, за да гарантира, че всеки разработен механизъм за оздравяване, при който се извършва преоценяване на дълга, ще бъде съгласуван с евентуалните нови правила относно условията конвертируем капитал, които може да бъдат приети.

Въпреки техническите трудности, свързани с разработването на механизъм за преоценяване на дълга, Комисията счита, че той представлява допълнителна

²⁴ При разработването на механизма не трябва да се накърняват интересите на определени категории инвеститори, в т.ч. на непрофесионалните инвеститори и МСП.

²⁵ Комисията счита, че от принципна гледна точка всяка преценка на дълга следва да се осъществява при съблюдаване на ранга на обезщетенията при несъстоятелност.

алтернатива, която значително ще подобри способността на органите да оздравят ГСФИ. При липсата на ефективни механизми за уреждането на фалитите на тези институции, които да не дестабилизируют системата, нараства значението на аргумента в полза на допълнителни пруденциални изисквания, наред с разработените структурни мерки, осигуряващи механизми за оздравяване като алтернатива на подобрената способност за преодоляване на загуби.

4. КООРДИНАЦИЯ НА ТРАНСГРАНИЧНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА КРИЗИ

4.1. Координирано оздравяване на банкови групи в ЕС

Посочените в раздел 2 мерки ще гарантират, че оздравителните органи разполагат с еднакви инструменти и правомощия. Това ще подобри координираната реакция в случай на фалит на трансгранична група, но насърчаването на координацията и предотвратяването на фрагментираните национални действия изискват допълнителни усилия.

Наличието на съгласувана рамка за оздравяване на трансграничните дружества посредством самостоятелен европейски орган би създало по принцип предпоставки за бърза, решителна и справедлива процедура на оздравяване на европейските финансови групи и би съответствало по-добре на паневропейския характер на банковите пазари. При все това Комисията отчита трудностите, свързани с установяването на цялостен европейски модел за оздравяване на трансграничните банкови групи при отсъствието на хармонизиран режим в областта на несъстоятелността и на единен европейски надзорен орган за тези дружества. Комисията смята, че европейският подход относно оздравяването трябва да следва по-широкообхватния подход относно надзорния режим.

Ето защо като първа стъпка Комисията подкрепя изграждането на координационна рамка, основана на хармонизирани инструменти за оздравяване и изисквания за консултация и сътрудничество между органите при оздравяване на дъщерни дружества. С оглед на това Комисията обмисля две основни реформи.

Първата предвижда към съществуващите основни надзорни колегиуми да бъдат създадени оздравителни колегиуми чрез привличането на оздравителни органи на субектите от групата. Оздравителните колегиуми ще бъдат председателствани от отговорния за европейската кредитна институция майка оздравителен орган (оздравителен орган на ниво група) и ще отговарят за изготвянето на кризисен план и планове за оздравяване, включително и по целесъобразност за споделяне на финансовата тежест. По време на криза оздравителният колегиум ще представлява форум за обмен на информация и за координиране на механизмите за оздравяване.

При втората реформа оздравителните органи на ниво група следва да получат правото при фалит на групата да вземат решение относно целесъобразността на евентуалната схема за групово оздравяване. В очакване на това решение, което следва да бъде вземано бързо, националните органи трябва да се въздържат от приемането на национални мерки, които биха могли да попречат на ефективността на схемата за групово оздравяване. Като си сътрудничи с другите органи в оздравителния колегиум, оздравителният орган на ниво група може да достигне до заключението, че от гледна точка на структурата и организацията на групата най-подходящо ще бъде решение на ниво отделно дружество и в този случай всеки национален орган може да вземе самостоятелно решение. Схемата за групово оздравяване ще се основава на плана за

оздравяване на групата, който вече е изготвен от съответните органи, и ще се прилага от националните органи, които използват инструментите и правомощията за оздравяване съгласно новата рамка.

Подготовката на схема за оздравяване на групата в съответните случаи следва да улесни координираното оздравяване, което ще увеличи вероятността от постигане на най-добрите резултати на ниво група. Схемата обаче няма да бъде задължителна, тъй като правомощията за оздравяване се прилагат спрямо отделните юридически лица и компетентността във връзка с оздравяването остава на национално равнище. Националните органи, които изразят несъгласие със схемата, няма да бъдат възпрепятствани при предприемането на самостоятелни действия, когато те считат това за необходимо с оглед на националната финансова стабилност, но за целта ще трябва да вземат предвид влиянието на тези действия върху финансовата стабилност на други държави-членки, да обосноват своите решения пред оздравителния колегиум и ако е възможно с оглед на сроковете, да обсъдят съответните причини с другите членове на колегиума преди предприемането на самостоятелни действия.

Тази рамка ще постигне подходящ баланс между координацията на националните мерки, необходима за съгласувана реакция при фалит на група, и доказаната нужда от бърза и решителна намеса на органите, когато ситуацията го изисква.

4.2. Координационна рамка с трети страни

Ефективното оздравяване на действащите на международно равнище групи изисква най-малко взаимното признаване и прилагане на мерките, взети от оздравителните органи в съответните юрисдикции. Необходимите за тази цел международни споразумения ще бъдат сключвани по-лесно, ако оздравителните режими са основани на общи принципи и подходи, и Комисията решително подкрепя усилията на СФС и Г-20 в тази насока. С цел осигуряване на ефективен процес на планиране, вземане на решения и координация във връзка с международните групи Комисията одобрява също разработването на отнасящи се до конкретни дружества споразумения за сътрудничество между националните органи, отговорни за уреждане на фалитите на глобални дружества.

4.3. Роля на Европейските надзорни органи при управлението на кризи

Посочената в настоящото съобщение рамка е изцяло съгласувана с наскоро приетите регламенти за създаване на Европейските надзорни органи (ЕНО). Вследствие на проведените в Европейския парламент и Съвета преговори функциите на ЕНО съгласно съответните регламенти бяха разширени върху редица области, в т.ч. управлението на кризи, превантивните и подготвителни мерки. Конкретно, ЕБО (при необходимост в сътрудничество с ЕОЦКП) би могъл съгласно ограниченията, наложени от европейското законодателство, да получи надзорни правомощия и специфични задачи във връзка с елементите от рамката, засягащи подготовката, превенцията, ранната интервенция и координацията, включително правомощия за провеждане на разследвания при нарушаване на законодателството на ЕС, за посредничество при спорове, за вземане на решения при извънредни ситуации²⁶. Освен това ЕБО би играл основна роля в провежданата съгласно рамката трансгранична координация,

²⁶ Членове 9, 10 и 11 от одобрените от Европейския парламент и Съвета компромисни текстове на регламентите за ЕНО.

участвайки в оздравителните колегиуми като наблюдател и поемайки важни функции, като сътрудници при разработването и координирането на плановете за възстановяване и оздравяване²⁷. В областите, в които се прилагат правомощията на ЕНО за посредничество при спорове и вземане на решения при извънредни ситуации, биха се прилагали и фискални предпазни мерки²⁸, които гарантират, че решенията на ЕНО по никакъв начин не нарушават фискалните задължения на държавите-членки.

Комисията ще обмисли внимателно дали ЕБО е най-подходящ за подпомагане на процеса в случаите на оздравяване, изискващи намеса на органи, различни от надзорните. Аналогично на подкрепата, която надзорните органи оказват на оздравителните органи на национално равнище, ЕБО би могъл например да действа целесъобразно като координационен орган на равнище ЕС. Трябва обаче да се отчете също и опасността от конфликт на интереси: една от причините, поради които в много от юрисдикциите надзорните органи са отделени, е с цел намаляване на стимулите за регулаторна толерантност.

5. ФИНАНСИРАНЕ НА ОЗДРАВЯВАНЕТО

Свързаните с оздравяването разходи следва на първо място да бъдат поемани от акционерите и кредиторите, но в повечето случаи това не би било достатъчно. Ако се счита, че оздравяването представлява осъществима алтернатива, следва да бъдат предвидени съответните разпоредби в областта на финансирането. Както оповести в своето съобщение от 26 май, Комисията възнамерява да предложи създаването на национални фондове в подкрепа на оздравяването на банки.

Според Комисията, за да се осигури ясна връзка между механизмите за финансиране и новата рамка за оздравяване, е необходим координиран подход на равнище ЕС. Наличието на надеждни разпоредби относно финансирането при оздравяване би допринесло за укрепване на финансовата стабилност и довело до по-висока устойчивост на системата. Съвместният подход би подобрил също перспективите за ефективно трансгранично сътрудничество чрез премахване на потенциалните различия и нарушения. Комисията вярва, че система от предварително финансирани оздравителни фондове би намалила в дългосрочен план разходите за обществото като цяло.

Освен това съвместният подход за частно финансиране от страна на сектора би могъл според Комисията да спомогне за постигане на консенсус относно подходящото поделение на свързаните с оздравяването разходи, който е съществен за ефикасното оздравяване на трансгранични дружества.

5.1. Използване на оздравителните фондове

Съществуването на оздравителни фондове ще направи възможността за оздравяване осъществима. Опасенията относно потенциалното нарастване на моралния риск, свързано със съществуването на оздравителни фондове, ще бъдат намалени, ако тези

²⁷ Членове 12в и следващите от одобрените от Европейския парламент и Съвета компромисни текстове на Регламента за ЕБО.

²⁸ Член 23 от одобрените от Европейския парламент и Съвета компромисни текстове на регламентите за ЕНО.

фондове бъдат използвани само за финансирането на инструменти за оздравяване, например за финансиране на временна „мостова“ банка или обезпечаване на нейните задължения, за да не се стигне до прекратяване на кредитирането.

Когато целта на мерките за оздравяване (като преоценяването на дълга) е възстановяване на дейността на засегнатото предприятие, всяко предоставяне на временно финансиране трябва да бъде съчетано с целесъобразни мерки за реструктуриране на предприятието, отстраняване на отговорния ръководен състав, преоценяване на необезпечените кредити и обезценка или отписване на вземанията на съществуващите акционери.

Всяка финансова помощ (в т.ч. капитал, ликвидни средства, гаранции или други мерки), предоставена при оздравяването, трябва да е в съответствие с Договора за ЕС, и по-специално с рамката за държавните помощи, когато се налага използването на държавни ресурси²⁹ и когато предоставените на икономическия субект, чиято пазарна дейност продължава макар и в ограничен мащаб, предимства биха могли да нарушат конкуренцията и да засегнат вътрешната търговия на ЕС.

5.2. Оздравителни фондове и схеми за гарантиране на влоговете

Оздравителните фондове и схемите за гарантиране на влоговете (СГВ) преследват различни цели. Въпреки това в някои държави-членки СГВ вече могат под различна форма да финансират оздравяването. През юли³⁰ Комисията предложи предварително акумулираните средства на СГВ да бъдат използвани в рамките на мерките за оздравяване на банки, изискващи прехвърляне на влоговете към друг субект (например при продажба или сливане с друг субект от частния сектор или с „мостова“ банка), при условие че използваните средства на СГВ не надхвърлят средствата, които биха били необходими за обезщетяване на вложителите.

Въвеждането на нова рамка за управление на кризи може да увеличи необходимостта от финансиране отвъд мерките за защита на гарантираните влогове. Разходите за подобни мерки биха могли да бъдат за сметка на оздравителните фондове. Освен това, ако системата за финансиране в случай на оздравяване набира своите средства единствено на базата на гарантираните влогове, това би облагодетелствало несправедливо по-големите, универсални банки с по-диверсифицирана балансова структура и по-голямо системно значение за сметка на по-малките и по-специализирани депозитни институции. Въпреки това потенциалната синергия между СГВ и оздравителните фондове следва да бъде допълнително проучена.

5.3. Структура на оздравителните фондове

Макар да не смята за необходимо да определя предварително всички аспекти на функционирането на тези фондове, Комисията счита, че следните елементи следва да бъдат координирани:

²⁹ Счита се, че са използвани държавни ресурси, ако средствата произхождат от задължителни вноски и се управляват съгласно законовите разпоредби на страната дори когато те са управлявани от недържавна институция (за справка вж. Дело 173/73 Италия срещу Комисията, [1974] ECR 709, параграф 16).

³⁰ COM(2010) 368.

- **Предварително финансираните фондове**, подкрепени от разпоредбите за предварително финансиране, набавят своите средства от банките, които попадат в рамката за управление на кризи. Така ще бъде осигурено необходимото финансиране независимо от мащаба на неплатежоспособната банка, като разходите, които са извън капацитета на фонда, ще бъдат възстановени впоследствие от банковия сектор.
- **Изискванията за вноски във фондовете** следва да отразяват разпределянето на отговорността във връзка с надзора и управлението на кризи. Подобно на СГВ всеки оздравителен фонд ще се финансира чрез вноски от институциите, лицензирани в същата държава-членка, като тези вноски ще обхващат и клоновете на институциите, установени в други държави-членки.
- **Основата за определяне на вноските** трябва да бъде внимателно установена. Макар по принцип Комисията да счита, че пълната хармонизация, основана предимно на задълженията, ще представлява подходящ ориентир за свързаните с оздравяването разходи, на настоящия етап би могло да бъдат разгледани и други варианти, като основата за определяне на вноските ще бъде хармонизирана впоследствие. Ако е оправдано от гледна точка на тяхната финансова система, по-широкия фискален контекст или потенциалните разходи, свързани с оздравяването, на държавите-членки може да бъде дадена свобода да определят вноските на различна основа, ако това не води до нарушаване на принципите на вътрешния пазар. Комисията ще оцени предимствата и недостатъците на всеки подход и внимателно ще изслуша аргументите на различните заинтересовани лица.

Въпреки че създаването на мрежа от национални оздравителни фондове се счита на първо време за подходящо решение, Комисията смята, че съществуването на единен фонд на ЕС би съответствало по-добре на целите на ефикасния европейски режим за оздравяване. Създаването на такъв фонд ще изисква хармонизирана основа за определяне на вноските.

5.4. Размер на фондовете

Комисията отчита необходимостта от съгласуване на размера на хармонизираните национални фондове с финансовата тежест, предизвикана вследствие на реформите на финансовия сектор. Фондовете следва да бъдат въвеждани постепенно, като вноските ще бъдат първоначално занижени и ще нарастват с възстановяването на икономиката.

За да определи целевия размер на фондовете, в своята оценка на въздействието Комисията ще отчете внимателно разходите за актуалните мерки за оздравяване и ще вземе предвид, че размерът на фондовете следва да зависи и от последствията от реформите, като например по-високите капиталови изисквания и подобрената способност на капитала да покрива загуби, а също и ефективността на т.нар. буфери (като СГВ), които могат да намалят вероятността за и последствията от банковите фалити. Освен това целевият размер може да бъде допълнително намален, тъй като част от разходите на оздравителния фонд могат да бъдат възстановени (например при продажба на „мостовата“ банка). И накрая, за да бъдат очакваните финансови потребности по-точно отразени, се предвижда възможност за адаптиране на размера на средствата, държани във фонда, съобразно натрупания до момента опит.

6. СЛЕДВАЩИ ЕТАПИ И БЪДЕЩИ УСИЛИЯ

6.1. Следващи етапи: Координационна рамка (2011 г.)

Към настоящия момент Комисията работи по рамка за управление на кризи и по оценката на въздействието, която ще изясни разработването на рамката и ще бъде представена заедно с официалното предложение през пролетта на 2011 г. Преди да приеме своето предложение, Комисията ще проведе консултации относно техническите аспекти на евентуалните разпоредби през декември 2010 г. Тази рамка ще обхваща посочените в настоящото съобщение области на политика: хармонизация на инструментите, координация на националните мерки и разпоредби за финансирането.

За целите на тази рамка националните законодателства в областта на несъстоятелността ще бъдат изменени единствено в границите на необходимото съгласно гореизложените мерки. Тук биха могли да спадат измененията, необходими за осигуряване на необходимата степен на защита на акционерите и кредиторите на прехвърлящото дружество, когато активи се прехвърлят между субекти от групата (раздел 3.3), както и на привилегированата позиция на вложителите, ако това е необходимо с оглед на законоустановеното право за преоценяване на дълга.

6.2. Бъдещи усилия

Рамка в областта на несъстоятелността (средносрочен план)

С оглед на възможността за оздравяване и ликвидиране на банките съгласно еднакви процесуални и материалноправни норми за несъстоятелността Комисията ще проучи необходимостта от допълнително хармонизиране на режимите в областта на банковата несъстоятелност. Тук спадат:

Процедури за административна ликвидация на банките като предпочитана алтернатива на съдебното производство, осигуряваща по-бърза и по-организирана ликвидация. Хармонизация на основните принципи на законодателството за банковата несъстоятелност, включително определяне на ранга на обезщетенията и правила относно механизмите за възстановяване.

До края на 2012 г. Комисията ще публикува доклад относно допълнителната хармонизация на основните принципи на законодателството за несъстоятелността.

Съгласувана рамка (дългосрочен план)

Едновременно с прегледа на Регламента за ЕБО през 2014 г. Комисията ще разгледа и начина, по който може да бъде постигната по-съгласувана рамка за оздравяването на трансгранични групи. Това може да изисква участието на орган на ЕС; оперативният капацитет на този орган обаче ще зависи от установяването на режим на ЕС в областта на оздравяването и несъстоятелността, както и на европейски оздравителен фонд, финансиран на хармонизирана основа.

7. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Бъдещите политически мерки, посочени в настоящото съобщение, биха укрепили в значителна степен устойчивостта на финансовата система, като бъде гарантирано, че

фирмите и органите са по-добре подготвени и способни да решават проблемите на един по-ранен етап. Комисията ще прилага тези мерки в съответствие с приложената работна програма, за да предостави на европейските органи необходимите инструменти и финансови ресурси за ефективна намеса и овладяване на фалитите на банки или инвестиционни дружества по организиран начин, който свежда до минимум последствията за системата и крайните разходи за публичните финанси и данъкоплатците.

Бъдещи политически мерки

Цели	Предложени мерки	Срок
<i>Координационна рамка</i>		
<p>Да се гарантира, че всички държавно-членки разполагат с ефективен режим за управление на кризи по отношение на банки и определени инвестиционни дружества, включващ необходимите хармонизирани правомощия за ранна интервенция и оздравяване.</p>	<p>Предложение за директива относно управлението на кризи, което включва:</p> <p>по-широки надзорни правомощия изисквания за ефективност на процеса на планиране, включително планове за възстановяване и оздравяване</p> <p>хармонизирани инструменти за оздравяване</p>	Пролетта на 2011 г.
<p>Да се осигури ефективно сътрудничество и координация между органите при фалит на трансгранично дружество</p>	<p>Предложение за директива относно управлението на кризи, което включва координационна рамка</p>	Пролетта на 2011 г.
<p>Да се осигури финансиране от страна на частния сектор за мерките за управление на кризи</p>	<p>Предложение за директива относно управлението на кризи, което включва разпоредби за създаването на национални оздравителни фондове</p>	Пролетта на 2011 г.
<p>Да се определи какви мерки за управление на кризи са необходими по отношение на другите финансови институции</p>	<p>Доклад до Съвета и Европейския парламент</p>	Края на 2011 г.
<i>Несъстоятелност</i>		
<p>Да се определят необходимите европейски реформи на режимите в областта на банковата несъстоятелност, за да се гарантира, че ликвидацията на неплатежоспособни банки може да бъде осъществена на практика и настоящите недостатъци на процедурите по несъстоятелност за трансгранични банкови групи ще бъдат премахнати</p>	<p>Доклад до Съвета и Европейския парламент, придружен евентуално от законодателно предложение</p>	Края на 2012 г.
<i>Съгласувана рамка за оздравяване на трансграничните банкови групи</i>		
<p>Да се определи най-ефективният</p>	<p>Да се разгледа паралелно на</p>	2014 г.

начин за осигуряване на съгласувана прегледа на Регламента за ЕБО
рамка за оздравяване на
трансграничните банкови групи,
включително участието на орган на
ЕС

Да се установи необходимостта от Да се разгледа паралелно на 2014 г.
европейски оздравителен фонд в прегледа на Регламента за ЕБО
допълнение към съгласуваната
рамка за оздравяване на
трансграничните банкови групи